

Проблеми національної економіки

УДК 330.341.1:330.5:005.8

Старченко Григорій Володимирович

кандидат технічних наук, доцент,

докторант кафедри публічного управління та менеджменту організацій

Чернігівський національний технологічний університет

Старченко Григорій Владимирович

кандидат технических наук, доцент,

докторант кафедры публичного управления и менеджмента организаций

Черниговский национальный технологический университет

Starchenko Grygoriy

Candidate Of Technical Sciences, Associate Professor,

Doctoral Student of Department of Public Administration and

Organizations' Management

Chernihiv National University of Technology

ORCID: 0000-0003-2707-1055

ПРОЕКТНИЙ ПІДХІД ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ІННОВАЦІЙНИЙ

РОЗВИТОК НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ В УМОВАХ

ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ВИКЛИКІВ

ПРОЕКТНЫЙ ПОДХОД И ЕГО ВЛИЯНИЕ НА ИННОВАЦИОННОЕ

РАЗВИТИЕ НАЦИОНАЛЬНОЙ ЭКОНОМИКИ В УСЛОВИЯХ

ГЛОБАЛИЗАЦИОННЫХ ВЫЗОВОВ

PROJECT APPROACH AND ITS IMPACT ON THE INNOVATIVE

DEVELOPMENT OF THE NATIONAL ECONOMY IN THE CONDITIONS

GLOBALIZATION CALLS

Анотація. У статті виявлено вплив проектного підходу на інноваційний розвиток національної економіки в умовах глобалізації. Можливості проектного підходу дозволяють визнати його перспективним інструментом управління соціально-економічним розвитком національної економіки.

В статті визначений вплив процесів глобалізації на функціонування єдиної економічної системи. Розкритий економічний зміст дефініцій «проектний підхід» та «інноваційний розвиток національної економіки», запропоноване уточнене визначення поняття «проектний підхід», вказані його переваги перед звичайним підходом до управління. Було запропоноване визначення поняття «інновація» з точки зору проектного підходу.

Системне управління інноваційним розвитком національної економіки являє собою процес взаємодії багатьох елементів, які характеризуються великою кількістю параметрів, цей процес описаний за допомогою моделі підсистеми управління інноваційним розвитком у рамках економічної системи.

Послідовність впровадження в дію методів управління складає механізми інноваційного розвитку національної економіки які формалізовані у концептуальну модель управління інноваційним розвитком національної економіки. Визначений вплив параметрів управління інноваційним розвитком на результат функціонування економічної системи.

Ключові слова: глобалізація, проект, інновація, розвиток, проектний підхід, інноваційний розвиток, механізми інноваційного розвитку.

Аннотация. В статье выявлено влияние проектного подхода на инновационное развитие национальной экономики в условиях глобализации. Возможности проектного подхода позволяют признать его перспективным

инструментом управления социально-экономическим развитием национальной экономики.

В статье определено влияние процессов глобализации на функционирование единой экономической системы. Раскрыт экономический смысл дефиниций «проектный подход» и «инновационное развитие национальной экономики», предложено уточненное определение понятия «проектный подход», указаны его преимущества перед обычным подходом к управлению. Сформулировано определение понятия «инновация» с точки зрения проектного подхода.

Системное управление инновационным развитием национальной экономики представляет собой процесс взаимодействия многих элементов, которые характеризуются большим количеством параметров, этот процесс описан с помощью модели подсистемы управления инновационным развитием в рамках экономической системы.

Последовательность внедрения в действие методов управления составляет механизмы инновационного развития национальной экономики, которые формализованы в концептуальную модель управления инновационным развитием национальной экономики. Описано влияние параметров управления инновационным развитием на результат функционирования экономической системы.

Ключевые слова: *глобализация, проект, инновация, развитие, проектный подход, инновационное развитие, механизмы инновационного развития.*

Summary. *The article reveals the influence of the project approach on the innovative development of the national economy in the context of globalization. The*

possibilities of the project approach allow us to recognize it as a promising tool for managing the socio-economic development of the national economy.

Only the state that uses effective mechanisms for the innovative development of the national economy is capable of confronting globalization challenges. The article defines the influence of globalization processes on the functioning of a global economic system.

The economic meaning of the definitions "project approach" and "innovative development of the national economy" is revealed, a refined definition of the concept "project approach" is proposed. The article proposed a definition of the concept "innovation" from the point of view of the project approach.

The system management of the innovative development of the national economy is the process of interaction of many elements, which are characterized by a large number of parameters. This process is described as a model of a subsystem for managing innovative development within an economic system.

The implementation of the main functions of the economic system management is carried out using management methods. The sequence of implementation of these methods into action constitutes the mechanisms for the innovative development of the national economy. These mechanisms are formalized into a conceptual model of managing the innovative development of the national economy. The influence of the parameters of innovation development management on the result of the functioning of the economic system is determined.

Key words: *globalization, project, innovation, development, project approach, innovative development, mechanisms of innovative development.*

Постановка проблеми. На сучасному етапі розвитку суспільство переходить від економічної орієнтації до інновацій, від накопичення

матеріальних благ як основи особистого добробуту – до нагромадження і володіння інформацією яка є основою соціального прогресу.

Важливе місце на інноваційному шляху розвитку національної економіки повинне займати проектне управління, яке як нова організаційна культура і технологія дозволяє перейти від окремих проектів і програм через проектно-орієнтовані підприємства та організації до проектно-орієнтованої економіки. Універсальні можливості проектної діяльності, дозволяють визнати проектне управління перспективним інструментом не лише вирішення актуальних економічних проблем, а й інструментом управління соціально-економічним розвитком національної економіки [16].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання в галузі теорії і практики управління проектами вивчалися та розвивалися в працях таких вітчизняних і зарубіжних вчених, як: Бушуєв С.Д. [4], Новіков Д.А. [11], Ільїна О.Н. [7], Мазур И.И. [9], Шапіро В.Д. [9] та інші.

У сфері вивчення проблем глобалізації вагомий внесок зробили такі вчені, як: Войтович Р.В. [5], Солоха М.Т. [5], Кирилов Ю.Є. [8], Навроцька. Н.А. [10] та інші.

Проблеми інноваційного розвитку національної економіки було досліджено в працях таких науковців як: Жаліла, Я.А. [6], Редкін О.В. [12], Толкачов Д.М. [13], Сиволап, Л. А. [14], та інші.

Становище, яке спостерігається в інноваційній сфері України, засвідчує існування суттєвих системних перешкод формуванню інноваційної моделі розвитку України, які консервують розрив між розвитком виробництва, з одного боку, та динамікою процесів в науково-технічній сфері, з іншого, стають на заваді концентрації централізованого та децентралізованого фінансування на завданнях інноваційного розвитку економіки [18].

«Стратегія інноваційного розвитку України на 2010-2020 роки в умовах глобалізаційних викликів» є підґрунтям для розроблення шляхів реформування національної економіки за рахунок її переходу на інноваційну модель розвитку [3]. Але ці шляхи не були зафіксовані на законодавчому рівні, немає чіткого визначення організаційно-економічних та управлінських механізмів їх реалізації в проектах та програмах розвитку галузей економіки та регіонів. Як свідчить досвід успішного розвитку передових країн, детально розроблені та узгоджені між собою стратегічні плани, цільові програми й проекти інноваційного розвитку національної економіки за умов застосування сучасних стандартів та підходів проектного менеджменту дозволяють сформувати нові механізми її ефективного розвитку [12].

Держава має взяти на себе відповідальність за стан інноваційної сфери країни, здійснити аналіз помилок, яких було припущено в попередні роки, вивчити успішний досвід інших країн, розробити та впровадити державний механізм активізації інвестиційно-інноваційних процесів в економіці України [18].

Незважаючи на велику кількість публікацій із питань управління проектами, управління інноваційним розвитком, питання впливу проектного підходу на інноваційний розвиток національної економіки в умовах глобалізації висвітлені недостатньо повно.

Наявність невирішених завдань щодо виявлення впливу проектного підходу на інноваційний розвиток національної економіки в умовах глобалізації, який дозволяв би вдосконалювати процеси та механізми інноваційного розвитку економічних систем, свідчить про необхідність дослідження цього питання.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою дослідження є виявлення впливу проектного підходу на інноваційний розвиток національної економіки в умовах глобалізації.

Наголошуючи на необхідності дослідження впливу проектного підходу на інноваційний розвиток національної економіки в умовах глобалізації, необхідно вирішити такі завдання:

- визначити та описати вплив процесів глобалізації на функціонування єдиної економічної системи;
- розкрити економічний зміст дефініцій «проектний підхід» та «інноваційний розвиток національної економіки», що передбачає узгодженість між поняттями «проект» та «підхід до управління», «інновації» та «розвиток»;
- запропонувати визначення поняття «проектний підхід», вказати його переваги та характеристики;
- запропонувати визначення поняття «інновація» з точки зору проектного підходу;
- описати системне управління інноваційним розвитком та запропонувати модель підсистеми управління інноваційним розвитком у рамках економічної системи;
- формалізувати концептуальну модель управління інноваційним розвитком національної економіки, та визначити вплив параметрів управління інноваційним розвитком на результат функціонування економічної системи.

Виклад основного матеріалу дослідження. На сучасному етапі розвитку суспільство переходить від економічної орієнтації до інновацій, від накопичення матеріальних благ як основи особистого добробуту – до нагромадження і володіння інформацією яка є основою соціального прогресу.

Володіння інформацією та інтелектуальним потенціалом, визначає місце країни в сучасному економічному просторі. Пріоритетним національним завданням становиться інвестування в людський капітал і формування на цій основі інтелектуального капіталу суспільства.

Ознакою сучасного світогосподарського розвитку є глобалізація яка впливає на розвиток сучасних економічних відносин. Процеси глобалізації, які розпочалися в XX столітті, та глобальної трансформації – у XXI столітті практично у всіх сферах життя світової спільноти, різко поширили свій вплив на різні сфери діяльності людини.

Глобалізація – об'єктивний соціальний процес, змістом якого є зростаючий взаємозв'язок та взаємозалежність національних економік, національних політичних, соціальних, систем, національних культур та навколишнього середовища. Глобалізація, як і будь-яке явище, має як позитивні, так і негативні наслідки [15].

Глобалізація призводить до перебудови структури сучасного світу, а в результаті цього – до коригування національних економік, зміни стратегій економічного, політичного та духовного розвитку, що породжує суцільну взаємозалежність світу, яка і складає основу його функціонування. Зростаюча взаємозалежність уніфікує й стандартизує умови та фактори розвитку окремих країн світу, є своєрідним індикатором визначення рівня сталості розвитку національних економік, а отже, і їх потенціалу в протистоянні викликам глобалізаційних процесів, які й стають сьогодні основним критерієм об'єднання держав у відповідні глобальні чи регіональні структури. Протистояти глобалізаційним викликам здатна лише та держава, яка має активну систему управління, реалізує власну стратегію інноваційного розвитку, максимально оберігає свій суверенітет, орієнтується в глобальному

просторі, а головне користується ефективними механізмами інноваційного розвитку національної економіки [5].

Багато дослідників вважають, що глобалізація пов'язана з масштабним розвитком інформаційних та комунікаційних технологій. Головними процесами, що сформували сучасне тлумачення глобалізації економіки, є транснаціоналізація, інтернаціоналізація та інтеграція, причому глобалізація дуже часто визначається дослідниками як вища стадія розвитку цих процесів [10]. Виділяють такі детермінанти глобального економічного розвитку:

1. Технічні, технологічні (НТП, революція в інформаційних та телекомунікаційних технологіях; розвиток міжнародної інфраструктури, нових поколінь транспорту і зв'язку).

2. Соціально-економічні (розвиток інтернаціоналізації виробництва на основі поглиблення міжнародного поділу праці; зростаюча залежність національних економік від зовнішніх чинників).

3. Політичні (взаємопроникнення макроекономічної політики урядів та центробанків; зростаюча орієнтація національних держав на зовнішні зв'язки).

4. Морально-етичні (послаблення ролі традицій, соціальних зв'язків і звичаїв; зростання мобільності духовно-емоційного спілкування; інтернаціоналізація освіти, культурного простору тощо).

Процеси глобалізації (PG) – якісні процеси, що містять не тільки розширення економічної діяльності через національні кордони, а й функціональну інтеграцію таких міжнародно розосереджених видів діяльності [10]. Ці процеси базуються на поєднанні національних економік (NE_i) в єдину економічну систему (CES) і охоплює процес трансформації світової економіки у відкриту цілісну систему інформаційно-технологічних

(IT), фінансово-економічних (FE), суспільно-політичних (SP), соціально-культурних (SC) взаємозв'язків і взаємозалежностей (рис. 1).

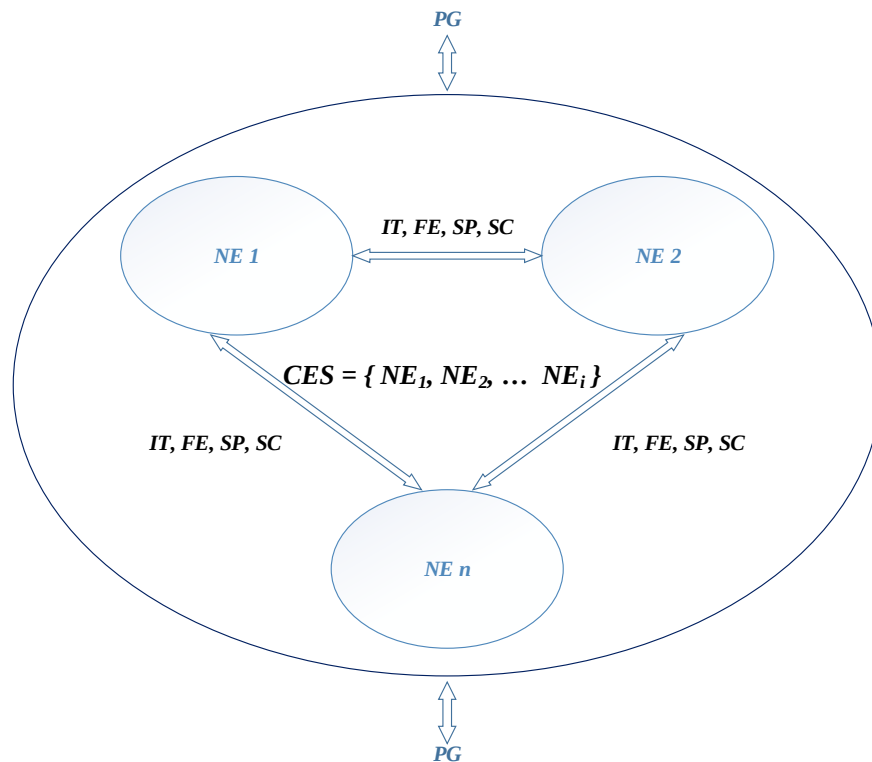

Рис. 1. Модель функціонування єдиної економічної системи

Джерело: розроблено автором [17]

Таким чином глобалізація – це процес відходження від окремих національних економічних систем до створення єдиної глобальної економічної системи.

Економічна глобалізація означає існування зв'язків певних національних економік, коли внаслідок цих зв'язків між ними відбувається певний взаємовплив, та виникають додаткові зовнішні ефекти впливу на інші економіки, пов'язані з зазначеними економіками опосередковано або навіть взагалі не пов'язані [10]. Результатом впливу процесів глобалізації є підвищення економічної ефективності національних економік окремих країн,

збільшення ефекту від функціонування єдиної економічної системи. Глобалізація відіграє провідну роль у формуванні світового господарства.

Водночас процес глобалізації впливає на основні структурні характеристики національного господарства, розширюючи сферу впливу, що необмежена географічними межами, формує глобальні правила економічного розвитку та створює конкурентне середовище країни. Вплив глобалізації є неоднозначним і суперечливим, при цьому сумарний результат визначається рівнем національної спроможності вести адекватну політику розвитку власних конкурентних переваг [8].

Цей процес відбувається паралельно з інтенсифікацією інвестиційно-інноваційних потоків, розвитком світового ринку товарів і праці, формуванням інформаційного суспільства.

Інноваційний шлях розвитку національної економіки є запорукою її конкурентоспроможності та підвищення добробуту населення. Активні глобалізаційні процеси, розвиток світової економіки та економічне зростання підприємств національної економіки неможливе без здійснення інноваційних процесів: пошуку та активного впровадження нових товарів, технологій, послуг, нових підходів до управління.

Досвід передових країн світу показує, що їх успіх ґрунтується на інноваційній моделі сталого розвитку, яка реалізується на основі стратегічних планів, цільових програм та проектів. У цих умовах актуальним стає завдання ефективного формування й використання нового механізму проектного управління інноваційним розвитком національної економіки [13].

Для відповіді на питання: «як впливає проектний підхід на інноваційний розвиток національної економіки?», – необхідно розуміти економічний зміст дефініцій «проектний підхід» та «інноваційний розвиток

національної економіки», що передбачає узгодженість між поняттями «проект» та «підхід до управління», «інновації» та «розвиток».

Проект – це тимчасове підприємство, спрямоване на створення унікального продукту, послуги або результату [1].

Підходи в управлінні – це сукупність єдиноспрямованих за змістом принципів, стилів, методів, форм і засобів управління, що склалися в основі практики, наукових знань, рівня розвитку економічної системи і історичних умов, що використовуються в науці управління з певною ідеологією та наслідками.

Підходи до управління економічними системами постійно змінюються і розвиваються. Зміна парадигми управління економічними системами відбувалася від функціонального до проектного підходу [7].

Проектне управління – це управління важливими видами діяльності в організації, які вимагають постійного керівництва в умовах суворих обмежень за витратами, термінами і якістю робіт з використанням методів проектного менеджменту [16]. Тобто *проектний підхід* – це такий підхід до управління економічними системами, основним принципом побудови якого є концепція не функцій або процесів, а проекту.

Проектному підходу притаманні наступні характеристики: динамічність, цілісність, непереривність, цільовий підхід, об'єктивність, не лінійність структури (матрична, проектна), системність, наявність визнаних світових стандартів управління проектами [1].

Ознаками управління є об'єкт і предмет дослідження, а також засоби та процедури, які застосовуються задля досягнення мети (рис. 2).

Дослідження світового досвіду застосування проектного підходу в програмах модернізації економічних систем дозволило встановити його

переваги над «традиційною» формою управління, яку використовують до теперішнього часу в Україні при реалізації стратегічних планів і програм [12].

Рис. 2. Визначальні ознаки проектного управління

Джерело: складено автором на основі [4]

З позицій лінгвістики, як тлумачить онлайн-словник Merriam-Webster, термін «інновації» (з англ. – *innovation*, що утворене з лат. *novatio* – нове та англ. *in* – в або введення), означає введення чогось нового, нова ідея, метод або пристрій, новинка (пер. з англ.) [2]. Філософське тлумачення інновації зводиться до продукування нових знань. З технічної точки зору інновація це впровадження нової технології. В економіці інновації являють собою інтелектуальні вкладення в нематеріальні активи, що забезпечують розвиток і підвищення конкурентоспроможності національної економіки.

Можна виділити два основні підходи, коли:

- інновація розглядається як результат (творчого процесу);
- інновація розглядається як процес (впровадження нововведень) [15].

Тоді з точки зору проектного підходу інновація це – кінцевий результат проекту який використовується в практичній діяльності, що одержав втілення у вигляді нового або вдосконаленого продукту/процесу, який реалізується на ринку.

Розвиток – необоротна, направлена, закономірна зміна матеріальних і ідеальних об'єктів [15].

Інноваційний розвиток – процес структурного вдосконалення національної економіки, що досягається переважно за рахунок практичного використання нових знань для зростання обсягів суспільного виробництва, підвищення якості суспільного продукту, зміцнення національної конкурентоспроможності та прискорення соціального прогресу в суспільстві [6].

Інноваційний розвиток розглядають із двох точок зору:

- як засіб забезпечення стратегічної переваги економічної системи;
- як вид діяльності, продуктом якого є конкретні наукові, науково технічні й інші результати, які можуть використовуватися як основа нововведень в інших галузях національної економіки [15].

Управління інноваційним розвитком – економічна категорія, яка пов'язана з інноваційними змінами та адаптацією процесів управління економічними системами до вимог зовнішнього і внутрішнього середовища. Інноваційний розвиток охоплює виробничу сферу, сферу послуг і інноваційну інфраструктуру національної економіки.

Управління інноваційним розвитком національної економіки являє собою процес взаємодії багатьох елементів, які характеризуються великою кількістю параметрів. Процеси управління інноваційним розвитком являють собою підсистему, яка належить економічній системі. Така підсистема знаходиться під впливом зовнішнього та внутрішнього середовища, має певні

властивості, закономірності та зв'язки з іншими підсистемами. Реалізація таких зв'язків є проявом впливу роботи підсистем. Шляхом об'єднання усіх елементів, які характеризують роботу підсистеми управління інноваційним розвитком, у певні групи, її функцію можна записати так:

$$ID = f(Y, Z, X, \Omega),$$

де X – вхідні параметри підсистеми;

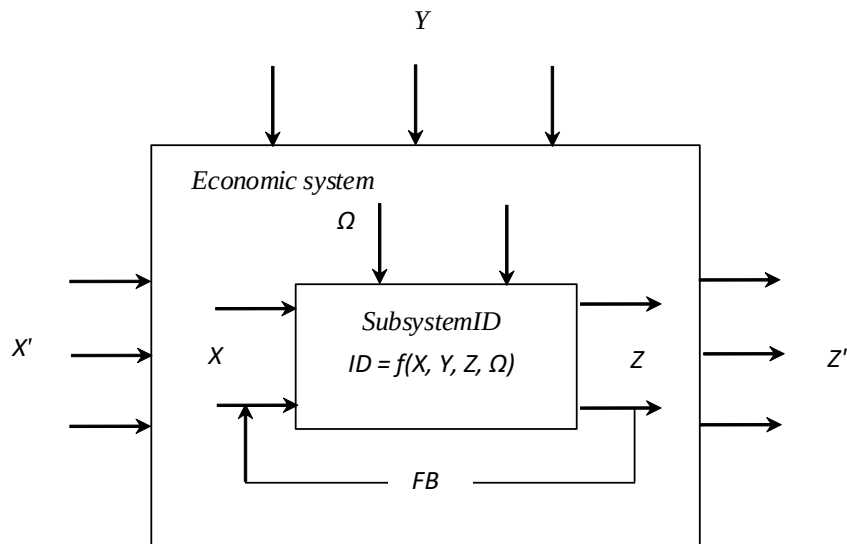
Y – ймовірні вхідні параметри проекту;

Z – вихідні параметри проекту;

Ω – управляючі дії.

Робота підсистеми управління інноваційним розвитком полягає у обробці її елементів та перевірки відповідності їх параметрів встановленим критеріям та обмеженням. Зворотний зв'язок FB , завдяки реалізації якого здійснюється зменшення відхилень параметрів фактичного рівня економіки від запланованого, а також складових цих параметрів. Така підсистема може бути представлена у вигляді моделі, яка зображена на рис. 3.

Системне управління інноваційним розвитком є складною відкритою системою. Складність її полягає в тому, що вона містить певну кількість складних елементів, які визначаються як підсистеми. Обов'язковою умовою існування такої системи є взаємодія кожної підсистеми з іншими підсистемами, результатами якої є прояв активного впливу їх властивостей. Відкритість системи характеризується наявністю істотного впливу зовнішнього середовища при практичній відсутності зворотного.

де: *Economic system* – економічна система;

SubsystemID – підсистема управління інноваційним розвитком;

FB – зворотній зв'язок;

X' – вхідні параметри *Economic system*;

X – початкові вхідні параметри функції (*ID*);

Z – вихідні параметри функції (*ID*);

Z' – вихідні параметри *Economic system*;

Ω – управляючі дії;

Y – параметри, які впливають на функціонування *Economic system*.

Рис. 3. Модель підсистеми управління інноваційним розвитком у рамках економічної системи

Джерело: розроблено автором

Реалізація основних функцій управління економічною системою здійснюється за допомогою методів управління. Послідовність впровадження в дію цих методів складає механізми інноваційного розвитку національної економіки (рис. 4) [17].

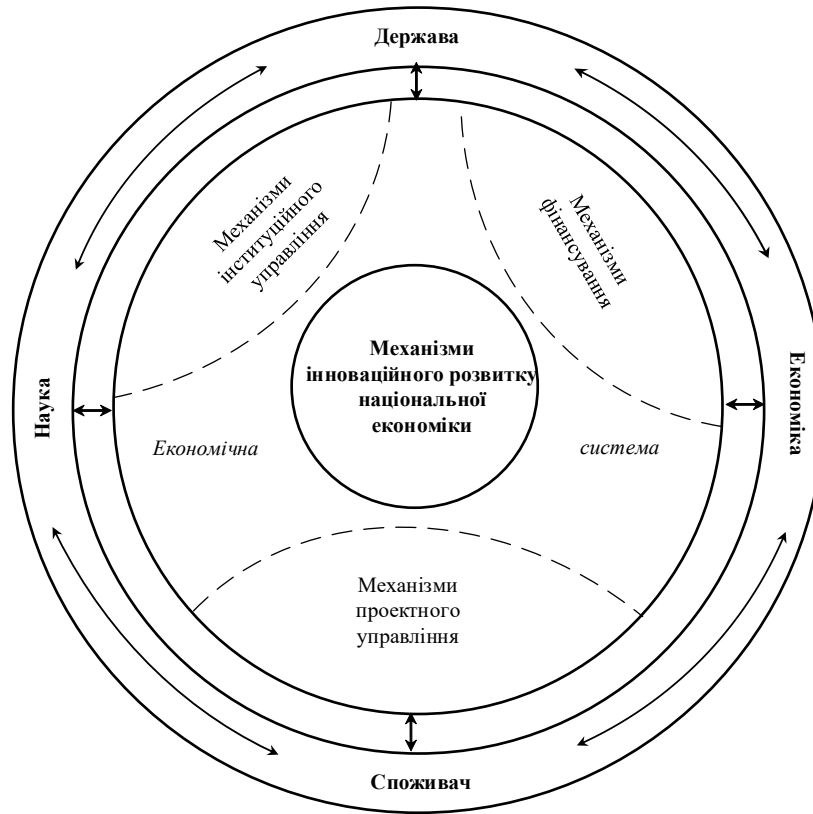

Рис. 4. Концептуальна модель управління інноваційним розвитком національної економіки

Джерело: складено автором на основі [17]

Концептуальна модель управління інноваційним розвитком національної економіки може бути описана таким чином:

$$ES_r = \langle MID, S, St, E, C, I, IS, R \rangle,$$

$$MID = \langle MPM, MF, MIA \rangle,$$

де ES_r – результат функціонування економічної системи;

MID – механізми інноваційного розвитку;

MPM – механізми проектного управління;

MF – механізми фінансування;

MIA – механізми інституційного управління;

S – наука;

St – держава;

E – економіка;

C – споживач;

I – інформаційні потоки;

IS – інформаційна система;

R – вимоги до економічної системи.

Концептуальна модель управління інноваційним розвитком національної економіки характеризується такими основними параметрами, як взаємозв'язки між її елементами, з урахуванням та впливом інформації щодо інноваційних процесів та результатів функціонування економічної системи, вимог до учасників, підсистеми управління інноваційним розвитком. Ці взаємозалежності та вплив можна зобразити таким чином (рис. 5).

Рис. 5. Вплив параметрів управління інноваційним розвитком на результат функціонування економічної системи

Джерело: розроблено автором

Таким чином, актуальною задачею є розробка й дослідження наступних класів механізмів інноваційного розвитку національної економіки:

- механізмів інституційного управління;
- механізмів фінансування;

- механізмів проектного управління.

Висновки та перспективи подальших досліджень у даному напрямку. Проектне управління та проектний підхід дозволяє істотно підвищити ефективність управління інноваційним розвитком національної економіки. Він є одним з основних ланок системи управління інноваціями в економіці, але не замінює її. Сьогодні дуже багато видів інновацій в різних галузях економіки реалізуються на базі методології та інструментарію проектного підходу. Реалізація проектних схем часто пов'язана з чималими витратами всіх видів ресурсів і вимагає наявності кваліфікованого персоналу з управління проектами. Тому необхідний чіткий аналіз обґрунтування можливості і доцільності використання методології проектного підходу в якості бази для планування і управління інноваційними процесами. Також необхідно відзначити, що проектне управління інноваціями означає перехід від функціонального до стратегічного мислення виконавців.

Одним з головних завдань у підвищенні ролі інноваційного чинника є вдосконалення механізмів проектного управління інноваціями. Для цього потрібно більш чітко, прив'язане до цілей управління, визначення типів інноваційних проектів, виявлення зв'язку між показниками інноваційного розвитку та показниками конкурентоспроможності, адаптація наявних методів проектного управління до специфіки інноваційного розвитку національної економіки. Важливе місце при рішенні цих завдань повинні займати проектно-орієнтовані підприємства, які повинні стати драйвером інноваційного розвитку національної економіки.

Проектний підхід дозволяє більш точно визначити конкретні потреби економіки в інноваціях, прискорює процес створення і впровадження інновацій, і, нарешті, націлює інновації на вирішення головного завдання – підвищення конкурентоспроможності національної економіки.

Перспективою подальших досліджень буде розробка й дослідження наступних класів механізмів інноваційного розвитку національної економіки: механізмів інституційного управління; механізмів фінансування; механізмів проектного управління.

Література

1. A Guide to the Project Management Body of Knowledge (PMBOK® Guide). – Newtown Square, PA: Project Management Institute, 2017. 762 p.
2. Definition of INNOVATION. 2019. URL: <https://www.merriam-webster.com/dictionary/innovation> (дата обращения: 27.03.2019).
3. Стратегія інноваційного розвитку України на 2010-2020 роки в умовах глобалізаційних викликів: Матеріали парламентських слухань у Верховній Раді України 17 червня 2009 року / Авт.-упоряд.: Андрощук Г. О., І. Б. Жилияєв, Б. Г. Чижевський, М. М. Шевченко. – К: Парламентське видавництво, 2009. 632 с.
4. Бушуєв С. Д., Гогунський В. Д., Кошкін К. В. Напрями дисертаційних наукових досліджень зі спеціальності управління проектами та програмами // Управління розвитком складних систем. 2012. № 12. С. 5–7.
5. Глобалізаційні процеси в сучасному світі : навч.-метод. матеріали. / Войтович Р. В., М. Т. Солоха. – К.: НАДУ, 2013. 52 с.
6. Перспективи інноваційного розвитку України: зб. наук. ст. Сер. "Безпека економічних трансформацій". Вип. 21. / за ред. Жаліла, Я. А. К.: Альтерпрес, 2002. 82 с.
7. Системный подход к управлению проектами в организации: монография. / Ильина О. Н. – М.: Креативная экономика, 2012. 208 с.

8. Кирилов Ю. Є. Вплив процесів глобалізації на розвиток національних економік // Ефективна економіка. 2016. № 12.
9. Управление проектами. / Мазур И. И., В. Д. Шапиро, Н. Г. Ольдерогге. – М.: Омега-Л, 2007. 664 с.
10. Навроцька Н. А. Зміст процесів економічної глобалізації // Наукові праці НДФІ. 2012. 3 (60). С. 97–102.
11. Новиков Д. А., Иващенко А. А. Модели и методы организационного управления инновационным развитием фирмы // М.: КомКнига. 2006. С. 332.
12. Редкін О. В., Толкачов Д. М. Світові стандарти управління інноваційним розвитком економіки України // Економіка і організація управління. – 2014. 1-2. С. 218–225.
13. Редкін О. В., Толкачов Д. М. Реалізація нового механізму стратегічного та проектного управління інноваційним розвитком національного господарства // Економіка і регіон. 2016. 3 (58). С. 49–61.
14. Сиволап Л. А. Інноваційний розвиток національної економіки // Теоретичні і практичні аспекти економіки та інтелектуальної власності. 2013. Т. 2. № 1. С. 147–150.
15. Організаційне управління інноваційним розвитком проектно-орієнтованих підприємств: монографія / Старченко Г. В. Харків: Вид-во "Діса плюс", 2015. 148 с.
16. Старченко Г. В. Проектно-орієнтовані підприємства національної економіки як драйвери розвитку інноваційної інфраструктури // Управління проектами: проектний підхід в сучасному менеджменті: Матеріали IX Міжнародної науково-практичної конференції фахівців, магістрантів, аспірантів та науковців. Одеса: ОДАБА. 2018. С. 58–61.

17. Старченко Г. В. Драйверы инновационного развития экономики на уровне проектно-ориентированных организаций // *Colloquium-journal*. 2019. №9(33), ECONOMICS. Część 8. С. 112–115.
18. Старченко Г. В., Ткаленко Н. В., Мовчан О. П. Організаційний розвиток інноваційної інфраструктури в умовах глобалізації // Соціально-економічний розвиток регіонів в контексті міжнародної інтеграції. Том 1. Херсон: Херсонський національний технічний університет. 2015. 17(6). С. 135–142.

References

1. A Guide to the Project Management Body of Knowledge (PMBOK® Guide). – Newtown Square, PA: Project Management Institute, 2017. 762 p.
2. Definition of INNOVATION. 2019. URL: <https://www.merriam-webster.com/dictionary/innovation> (дата обращения: 27.03.2019).
3. Strateghija innovacijnogho rozvytku Ukrajiny na 2010-2020 roky v umovakh ghlobalizacijnykh vyklykiv: Materialy parlamentsjkykh slukhanj u Verkhovnij Radi Ukrajiny 17 chervnja 2009 roku / Avt.-uporjad.: Androshhuk Gh. O., I. B. Zhyljajev, B. Gh. Chyzhevsjkyj, M. M. Shevchenko. K: Parlamentsjke vydavnytvo, 2009. 632 s.
4. Bushujev S. D., Ghoghunsjkyj V. D., Koshkin K. V. Naprjamy dysertacijnykh naukovykh doslidzhenj zi specialnosti upravlinnja proektamy ta prohramamy // *Upravlinnja rozvytkom skladnykh system*. 2012. # 12. S. 5–7.
5. Ghlobalizacijni procesy v suchasnomu sviti : navch.-metod. materialy. / Vojtovych R. V., M. T. Solokha. K.: NADU, 2013. 52 s.
6. Perspektyvy innovacijnogho rozvytku Ukrajiny: zb. nauk. st. Ser. "Bezpeka ekonomichnykh transformacij". Vyp. 21. / za red. Zhalila, Ja. A. K.: Aljterpres, 2002. 82 s.

7. Sistemnyy podkhod k upravleniyu proektami v organizatsii: monografiya / Ilina O. N. M.: Kreativnaya ekonomika, 2012. 208 s.
8. Kyrylov Ju. Je. Vplyv procesiv ghlobalizaciji na rozvytok nacionalnykh ekonomik // Efektyvna ekonomika. 2016. # 12.
9. Upravlenie proektami. / Mazur I. I., V. D. Shapiro, N. G. Olderogge. M.: Omega-L, 2007. 664 s.
10. Novikov D. A., Ivashchenko A. A. Modeli i metody organizatsionnogo upravleniya innovatsionnym razvitiem firmy // M.: KomKniga. 2006. S. 332.
11. Navrochka N. A. Zmist procesiv ekonomichnoji ghlobalizaciji // Naukovi praci NDFI. 2012. 3 (60). S. 97–102.
12. Redkin O. V., Tolkachov D. M. Svitovi standarty upravlinnja innovacijnym rozvytkom ekonomiky Ukrainy // Ekonomika i orghanizacija upravlinnja. 2014. 1-2. S. 218–225.
13. Redkin O. V., Tolkachov D. M. Realizacija novogho mekhanizmu strategichnogho ta proektnogho upravlinnja innovacijnym rozvytkom nacionaljnogho ghospodarstva // Ekonomika i reghion. 2016. 3 (58). S. 49–61.
14. Syvolap L. A. Innovacijnyj rozvytok nacionaljnoji ekonomiky // Teoretychni i praktychni aspekty ekonomiky ta intelektualjnoji vlasnosti. 2013. T. 2. # 1. S. 147–150.
15. Orghanizacijne upravlinnja innovacijnym rozvytkom proektno-orijentovanykh pidpryjemstv: monoghrafija / Starchenko Gh. V. Kharkiv: Vyd-vo "Disa pljus", 2015. 148 s.
16. Starchenko Gh. V. Proektno-orijentovani pidpryjemstva nacionaljnoji ekonomiky jak drajvery rozvytku innovacijnoji infrastruktury // Upravlinnja proektamy: proektnyj pidkhid v suchasnomu menedzhmenti: Materialy IKh Mizhnarodnoji naukovo-praktychnoji konferenciji fakhivciv, maghistrantiv, aspirantiv ta naukovciv. Odesa: ODABA. 2018. S. 58–61.

17. Starchenko G. V. Drayvery innovatsionnogo razvitiya ekonomiki na urovne proektno-orientirovannykh organizatsiy // Solloquium-journal. 2019. №9(33), ECONOMICS. Część 8. S. 112–115.
18. Starchenko Gh. V., Tkalenko N. V., Movchan O. P. Orghanizacijnyj rozvytok innovacijnoji infrastruktury v umovakh ghlobalizaciji // Socialjno-ekonomichnyj rozvytok reghioniv v konteksti mizhnarodnoji integraciji. Tom 1. Kherson: Khersonsjkyj nacionaljnyj tekhnichnyj universytet. 2015. 17(6). S. 135–142.